

بررسی خصوصیات پیکرسنجی و پیشینه ورزشی دانشجویان شرکت کننده در

المپیادهای ورزشی

منصور سیاح^۱، دکتر علی غفوری^۲، الهه عرب عامری^۳، محمد رضا دهخدا^۴، تورج بابایی^۵

چکیده:

سابقه و هدف: بررسی خصوصیات پیکرسنجی و ساختار بدنی ورزشکاران از پژوهشهای رایج در علوم ورزشی و طب ورزشی محسوب می‌گردد. این مطالعه به منظور تعیین خصوصیات پیکرسنجی دانشجویان دختر و پسر وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری شرکت کننده در المپیاد ورزشی انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: تحقیق به روش توصیفی روی کلیه ورزشکاران شرکت کننده در المپیاد ورزشی انجام گرفت. قد، وزن، اندازه دور کمر و دور باسن و نیز اطلاعات مربوط به پیشینه ورزشی دانشجویان یا مراجعه به محل برگزاری مسابقات در پرسشنامه‌ای ثبت شدند. اطلاعات به دست آمده به صورت توصیفی ارائه شد.

یافته‌ها: ۳۷۰۰ دانشجوی ورزشکار در این مطالعه شرکت نمودند که از این تعداد ۴۲/۲٪ مونث و ۵۷/۸٪ مذکر بودند. میانگین قد دانشجویان پسر ۱۷۷/۸۶ سانتی‌متر و دانشجویان دختر ۱۶۲/۲۴ سانتیمتر بود. متوسط وزن دانشجویان پسر و دختر به ترتیب ۷۱/۶۳ و ۵۶/۵۱ کیلوگرم محاسبه گردید. شاخص توده بدنی (BMI) دانشجویان پسر ۲۲/۶۱ و دانشجویان دختر ۲۱/۴۶ کیلو متر بر متر مربع بود. ورزشکاران والیبال بیشترین فراوانی (۱۳/۵٪) BMI بالای ۲۵ را داشتند. در حالی که در کاراته و ژیمناستیک هیچ یک BMI بالای ۲۵ نداشتند. ۳۰/۶٪ درصد از دانشجویان پسر ورزش اختصاصی خود را در دانشگاه، ۳۱/۱٪ درصد در باشگاههای ورزشی، ۲۷/۲٪ درصد در دبیرستان و ۱۰/۶٪ درصد در اماکن دیگر آموخته بودند. ۱۰٪ درصد از دانشجویان دختر ورزش اختصاصی خود را در دانشگاه، ۱۹/۴٪ درصد در باشگاههای ورزشی، ۴۴/۲٪ درصد در دبیرستان و ۲۶٪ درصد در اماکن دیگر آموخته بودند. متوسط سابقه فعالیت ورزشی پسران ۸/۲ سال و دختران ۵/۴۸ سال بود.

نتیجه‌گیری: اکثریت دانشجویان رشته‌های مختلف ورزشی در محدوده طبیعی BMI و نسبت دور کمر به دور باسن بودند. با توجه به میزان خصوصیات پیکرسنجی دانشجویان می‌توان اقدام به تهیه لباسهای ورزشی در اندازه مناسب نمود. برنامه‌های تمرین و انتخاب دانشجویان ورزشکار را نیز می‌توان با توجه به شاخصهای محاسبه شده طراحی نمود.

واژگان کلیدی: قد، وزن، شاخص توده بدنی، رشته ورزشی، جنس، آموزش عالی

۱- دانشگاه علوم پزشکی کاشان

۲- دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران

۴- دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تربیت معلم تهران

۵- گروه بیهوشی قلب، دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدمه

در ارزیابی و انتخاب ورزشکاران برای شرکت در ورزشهای تیمی و انفرادی تعیین نوع ساختار بدنی و آنترپومتری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۱). آنترپومتری که به اندازه‌های مختلف اندامهای بدن و سایر خصوصیات قابل اندازه‌گیری بدنی اطلاق می‌گردد، از جنبه‌های گوناگون در طب ورزش و مطالعه حرکت‌شناسی مورد استفاده قرار می‌گیرد. علی‌رغم اینکه برای تعیین ساختار فیزیکی فرد شیوه‌ای مستقیم و دقیق وجود ندارد، با این حال تعیین نسبی آن از اهمیت زیادی در علوم ورزشی برخوردار است. به همین دلیل به کمک آن روشهای غیرمستقیمی ابداع گردیده است تا به کمک آن بتوان نوع ساختار فیزیکی را به میزان نسبتاً دقیقی مشخص نمود. تحقیق در مورد دستیابی به راههایی که بتوان به کمک آن ترکیب ساختار بدنی را بصورت غیرمستقیم تعیین نمود از اوایل دهه ۱۹۴۰ آغاز گردیده است و از آن زمان تاکنون راههای مختلفی جهت این کار پیشنهاد شده است (۲).

تعیین اندازه‌های آنترپومتریک (از جمله قد و وزن) در مسابقات و تورنمنت‌های ورزشی از فعالیتهای پژوهشی محققین علوم ورزشی است و تمام کشورهای توسعه‌یافته، به هنگام برگزاری مسابقات این اندازه‌ها را ثبت می‌نمایند. در مسابقات ورزشی که در ایران برگزار می‌گردد، عملاً تحقیقات خاصی در این زمینه انجام نمی‌گیرد و یا اگر گزارشاتی وجود داشته باشد منحصرأ بر مبنای گزارش این اندازه‌ها از سوی ورزشکاران است که از اعتبار بالایی برخوردار نیست. بیشتر اطلاعات در این مورد مربوط به جمعیت عمومی است. در مورد بررسی پیشینه ورزشی دانشجویان

شرکت‌کننده در المپیاد تائکون در ایران تحقیقی انجام نشده است.

تعیین ساختار فیزیکی و میزان وزن افراد دو واژه مرتبط به هم می‌باشند. معمولاً هنگامی که ساختار فیزیکی فرد دستخوش تغییر می‌گردد وزن نیز تغییر می‌نماید. در مواردی که در بدن فرد چربی شروع به تجمع بیش از حد می‌نماید، وی مبتلا به مشکل افزایش وزن می‌گردد. چربی ممکن است در بخش‌های خاصی از بدن و یا در سراسر بدن به صورت اضافه ذخیره گردد (۳). باتوجه به اهمیت وضعیت و نوع ساختار فیزیکی و ارتباط آنها با عملکرد ورزشکاران و نیز باتوجه به اینکه اطلاعات کافی در این مورد در ورزشکاران شرکت‌کننده در تورنمنت‌های ورزشی موسسات آموزش عالی بخصوص درمورد دختران ورزشکار وجود ندارد، این مطالعه طراحی گردید. تعیین متوسط شاخص توده بدنی، نسبت میزان دور کمر به دور باسن در رشته‌های مختلف ورزشی در دو گروه از ورزشکاران برگزیده وزارت علوم تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از دیگر اهداف اصلی این تحقیق محسوب می‌گردد لذا به منظور تعیین خصوصیات پیکرسنجی و پیشینه ورزشی، این تحقیق روی دانشجویان ورزشکار شرکت‌کننده در المپیاد ورزشی سال ۱۳۷۹ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

تحقیق به روش توصیفی انجام گرفت. کلیه دانشجویان شرکت‌کننده مورد بررسی قرار گرفتند. خصوصیات جنس، رشته تحصیلی، رشته ورزشی، سابقه فعالیت ورزشی در رشته، محل انجام

تمرینات ورزشی اختصاصی آنان بررسی و ثبت گردید.

قد آنها با متر نواری و وزن با ترازوی مدل سکا بررسی شد. وزن (کیلوگرم) بر مربع قد (مترمربع) تقسیم شد تا شاخص توده بدنی^۱ (BMI) به دست آید. ورزشکارانی که B.M.I آنها بیشتر از ۲۵ بود به عنوان موارد خارج از حد یا افراد غیرنرمال تلقی شدند.

دور کمر (W)^۲ و دور باسن (h)^۳ به عنوان شاخص چربی ذخیره منظور شد و نسبت $\frac{W}{h}$ محاسبه گردید. در ورزشکاران مرد میزان بیشتر از ۹۵٪ و زنان بیشتر از ۸۶٪ به عنوان موارد چاق و ذخیره بیش از حد چربی منظور گردید. خصوصیات فردی و شاخص‌های قد، وزن، BMI و نسبت $\frac{W}{h}$ به عنوان خصوصیات پیکر سنجی و در فرم اطلاعاتی ثبت گردید. داده‌های فرم اطلاعاتی، طبقه‌بندی و استخراج شد و با آماره توصیفی ارائه گردید.

یافته‌ها

در مجموع تعداد ۳۷۱۴ دانشجو از دانشگاه‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مورد سنجش قرار گرفتند. ۴۲/۲ درصد دانشجویان را دختران و ۵۷/۸ درصد را پسران تشکیل دادند. ۴۲/۸ درصد از دانشگاه‌های علوم پزشکی و ۵۷/۲ درصد از

دانشگاه‌های وزارت علوم، تحقیقات و فناوری بودند. این دانشجویان در رشته والیبال ۱۶/۱ درصد، در بسکتبال ۱۳/۱ درصد، در هندبال ۶/۲ درصد، در تنیس ۵/۹ درصد، در شنا ۴/۷ درصد، در شطرنج ۷ درصد، در آمادگی جسمانی ۳ درصد، در تیراندازی ۰/۶ درصد، در کاراته ۱۰/۲ درصد، در دو و میدانی ۸/۲ درصد، در بدنمیتون ۰/۵ درصد، در ژیمناستیک ۴/۸ درصد، در کشتی ۴/۹ درصد، در تکواندو ۸/۹ درصد در فوتبال، حضور داشتند. ۱/۳ درصد پاسخ‌دهندگان، رشته ورزشی خود را اعلام نکردند. ۳۰/۶ درصد دانشجویان پسر ورزش اختصاصی خود را در دانشگاه، ۳۱/۱ درصد در باشگاه‌های ورزشی، ۲۷/۲ درصد در دبیرستانها و ۱۰/۶ درصد در اماکن دیگر آموخته بودند و ورزشکاران دختر در ۱۰ درصد موارد ورزش اختصاصی خود را در دانشگاهها، ۱۹/۴۰ درصد در باشگاهها، ۴۴/۲ درصد در دبیرستانها و ۲۶ درصد در اماکن دیگر آموخته بودند. میانگین سابقه فعالیت‌های ورزشی دانشجویان پسر ۸/۲ سال و دانشجوی دختر ۵/۴۸ سال بود. میانگین وزن دانشجویان پسر ۷۱/۶۳ و دختر ۵۶/۵۱ کیلوگرم بود. جدول ۱ شاخصهای آماری قد، وزن، BMI، و نسبت W/H دانشجویان را نشان می‌دهد.

^۱ - Body Mass Index

^۲ - Waist

^۳ -hip

جدول ۱- خصوصیات پیکرسنجی کل دانشجویان ورزشکار در المپیاد ورزشی، سال ۱۳۷۹

شاخصها	میزان	میانگین	انحراف معیار	حد اکثر	حد اقل	تعداد
قد (cm)	۱۷۱/۲۸	۱۰	۱۹۸	۱۴۰	۳۷۰۳	
وزن (kg)	۶۵/۲۷	۱۱/۸۷	۱۳۵	۳۶	۳۷۰۱	
($\frac{kg}{M^2}$)	۲۲/۱۳	۲/۷۹	۴۰	۱۵/۲۱	۳۶۹۳	
W/H	۰/۷۹	۰/۶	۱/۱۱	۰/۶۱	۳۶۸۹	

متغیرهای قد، وزن، BMI و نسبت w/h برای رشته های مختلف ورزشی و دو وزارتخانه برحسب جنس نیز بصورت جداگانه محاسبه گردید. میانگین وزن دختران دانشجوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۵۶/۵۳

کیلوگرم بود.

جدول شماره ۲ شاخصهای آماری قد، وزن، BMI، و نسبت W/H دختران دانشجوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را نشان می دهد.

جدول ۲- خصوصیات پیکرسنجی دختران دانشجوی ورزشکار علوم پزشکی شرکت کننده در المپیاد

ورزشی، سال ۱۳۷۹

شاخصها	میانگین	انحراف معیار	حد اکثر	حد اقل	تعداد
قد	۱۶۲/۳۲	۶/۱۵	۱۹۳	۱۴۰	۶۶۲
وزن	۵۶/۵۳	۷/۶۲	۸۷	۳۷	۶۶۱
BMI	۲۱/۴۳	۲/۴۹	۳۲	۱۶	۶۵۹
W/H	۰/۷۳	۰/۵	۱/۱۱	۰/۶۱	۶۵۴

متوسط میزان وزن پسران دانشجوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۷۳/۱۷ کیلوگرم بود. جدول شماره ۳ شاخصهای آماری قد، وزن، BMI، و نسبت

W/H دانشجویان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را نشان می دهد.

جدول ۳- خصوصیات پیکرسنجی پسران ورزشکار رشته های علوم پزشکی شرکت کننده در المپیاد ورزشی،

سال ۱۳۷۹

شاخصها	میانگین	انحراف معیار	حد اکثر	حد اقل	تعداد
قد	۱۷۶/۷۰	۷/۰۴	۱۹۷	۱۴۹	۹۲۷
وزن	۷۳/۱۷	۱۰/۶۱	۱۳۵	۴۹	۹۲۷
BMI	۲۳/۴۰	۲/۹۲	۴۰	۱۷/۲۴	۹۲۷
W/H	۰/۸۵	۰/۴	۱	۰/۶۲	۹۲۳

میانگین وزن دختران دانشجوی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و فناوری ۵۷/۴۹ کیلوگرم محاسبه شد. جدول شماره ۴ شاخصهای آماری قد، وزن، BMI، و نسبت W/H

جدول ۴- خصوصیات پیکر سنجی دختران ورزشکار رشته های غیر پزشکی، شرکت کننده در المپاد ورزشی، سال ۱۳۷۹

شاخص خصوصیات	میانگین	انحراف معیار	حد اکثر	حد اقل	تعداد
قد	۱۶۲/۱۹	۵/۷۹	۱۹۵	۱۴۱	۸۹۳
وزن	۵۶/۴۹	۷/۵۱	۹۱	۳۶	۸۹۴
BMI	۲۱/۴۸	۲/۶۲	۳۳/۴۳	۱۵/۲۱	۸۹۱
W/H	۰/۷۳	۰/۰۵	۱/۰۷	۰/۶۱	۸۹۱

میانگین وزن پسران دانشجوی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ۷۰/۴۶ کیلوگرم محاسبه گردید. جدول شماره ۵ شاخصهای آماری قد، وزن، BMI، و

جدول ۵- خصوصیات پیکر سنجی پسران ورزشکار رشته های غیر پزشکی شرکت کننده در المپاد ورزشی،

سال ۱۳۷۹

شاخص خصوصیات	میانگین	انحراف معیار	حد اکثر	حد اقل	تعداد
قد	۱۷۵/۷۵	۶/۲۹	۱۹۸	۱۵۹	۱۲۱۲
وزن	۷۰/۴۶	۹/۸۷	۱۳۴	۴۰	۱۲۱۵
BMI	۲۲/۰۱	۲/۶۴	۳۹	۱۵/۴۳	۱۲۱۲
W/H	۰/۸۱	۰/۰۴	۱/۰۳	۰/۶۵	۱۲۱۴

این کمیت مطابق شاخص کوت لت نه تنها عامل خطر زای سلامتی فرد محسوب می گردد بلکه از نظر آمادگی انجام فعالیتهای ورزشی در حد قهرمانی نیز مطلوب نیست.

۲/۲ درصد ورزشکاران در وضعیتی نامناسب تری با شاخص توده بدنی بالای ۳۰ بودند انجام فعالیتهای پر تقلا برای این گروه از ورزشکاران نه تنها استرس آور بلکه از نظر مصرف انرژی نیز پرهزینه است.

در بررسی ورود اطلاعات، موضوع موارد خارج از حد ها (out liers) مورد توجه قرار گرفت. موارد خارج از حد با اطلاعات نرمال تناسب

در ۱۳/۶ درصد موارد شاخص توده بدنی ورزشکاران والیبال بین ۲۵-۳۰ و در ۲/۲ درصد بالاتر از ۳۰ بود. فراوانی شاخص بالاتر از ۳۰ در ورزشکاران بسکتبال ۱/۷ درصد و در ورزشکاران هندبال، تنیس و بدنیتون، ۰/۵ درصد بود. فراوانی شاخص توده بدنی ۲۵ تا ۳۰ در کشتی گیران ۷/۵ درصد، در فوتبال ۳/۵ درصد و در دو میدانی ۲/۶ درصد بود.

بحث

تحقیق نشان داد که شاخص توده بدنی در ۱۳/۶ درصد اعضاء تیمهای والیبال ۲۵ تا ۳۰ قرار دارد.

ندارد. (۱۳) متخصصین آمار در این مورد نظرات گوناگونی ارائه نموده اند. در جاهایی که آزمون فرضیه در میان است، وجود خارج از حددا امکان دارد موجب خطای آماری در تصمیم‌گیری گردد. در جاهایی که تست فرضیه در میان است در صورت وجود خارج از حددا بایستی سطح آنها را به ۱۰ و یا حتی ۱۵ درصد ارتقاء داد (۵). تحلیل در مورد نسبت W/h ورزشکاران شرکت‌کننده در مسابقات والیبال نشان داد که از نقطه‌نظر توزیع چربی موضعی ورزشکاران در شرایط مناسب‌تری بودند.

تحلیل اطلاعات مربوط به شاخص توده بدنی تیمهای بسکتبال نشان داد که ۱/۷ درصد ورزشکاران در وضعیتی نامناسب قرار دارند و تقریباً مشابه ورزشکاران تیمهای والیبال است.

ورزشکاران رشته‌های هندبال از این نظر از وضعیت مطلوب‌تری برخوردار بودند و فقط ۰/۰۵ آنها در این طبقه قرار داشتند. چنین وضعیتی در میان ورزشکاران تیمهای تنیس روی میز، شنا، تیراندازی، بدنیتون هم مشاهده گردید، در حالیکه ورزشکاران رشته‌های آمادگی جسمانی در وضعیت بسیار مطلوب‌تری قرار داشتند و ورزشکاری شاخص توده بدنی بین ۲۵-۳۰ نداشت. ورزشکاران رشته‌های دیگری نظیر کاراته و ژیمناستیک هم از چنین وضعیتی برخوردار بودند.

در میان ورزشکاران رشته‌های کشتی، دوو میدانی و فوتبال شاخص توده بدنی بین ۲۵ تا ۳۰ به ترتیب ۷/۵، ۶/۶ و ۳/۹ درصد بود. در کشتی‌گیران و رشته‌های پرتاب دو و میدانی میزان وقوع آن قابل انتظار است. لکن چنین حالتی در میان بازیکنان تیمهای فوتبال دور از حد انتظار می‌باشد.

برای تعیین چربی ذخیره اضافی موضعی بایستی از نسبت w/h استفاده کرد که در آن w اندازه دور کمر و h اندازه دور باسن (hip) است، میزان پیشنهادی ۹۵٪ برای مردان و ۸۶٪ برای زنان است. ذخیره بیش از حد چربی در بدن سبب افزایش وزن می‌گردد و از نظر عملکرد ورزشکاران و نیز پیامدهای بهداشتی، نامطلوب محسوب می‌شود. کمبود چربی ذخیره در بدن نیز می‌تواند سلامت وی را به مخاطره اندازد و بر عملکرد ورزشکاران در میدانی ورزشی تاثیر منفی بگذارد. بنابراین برخورداری بودن از وزن ایده‌آل و ساختار فیزیکی متناسب و مطلوب از خصوصیات مورد نیاز اکثر ورزشها متداول می‌باشد و محققین علوم ورزشی در تمام مسابقات این موضوع را مورد بررسی و مطالعه دقیق قرار می‌دهند (۶). ارتباط مستقیمی بین خصوصیات مذکور و ارزیابی عملکرد

(performance) فیزیکی و نیز توانایی‌های بالقوه ورزشکاران در کسب آمادگی جسمانی وجود دارد. در این رابطه تحقیقی انجام گردیده است که نشان داده است اکسیداسیون چربیها در گروهی که دارای BMI بالای ۳۰ بودند از گروهی که دارای BMI کمتر از ۲۳ بودند کمتر بود (۱۳). از طرفی در تحقیقی ادعا شده است که برخورداری از BMI نرمال تضمینی برای آمادگی جسمانی در جوانان دانشجو نیست (۱۴). مطالعات دیگر نشان داده است که دریافت انرژی بیشتر و صرف انرژی بیشتر مستقل از یکدیگر می‌باشد (۸).

ارتباط مستقیم معنی‌داری بین BMI و آمادگی جسمانی در مردان و زنان وجود دارد (۹). اولسون در تحقیقی که به عمل آورد نشان داد که میزان حداکثر اکسیژن مصرفی (VO_{2max}) تابع

متغیرهای ضریب قلب، شاخص توده بدنی (BMI) و سن افراد ۱۸ تا ۴۰ سال می‌باشد. وی بر اساس آنالیزی که انجام داد همبستگی مثبت برای ضریب قلب و منفی برای BMI و سن را (۱۰)، نویسنده در بررسی خود نشان داد که ارتباط معکوس بین BMI و VO_{2max} وجود دارد ($r = -0.31$). همچنین گزارش شد که افراد بزرگسال را در ایالات متحده می‌توان با در نظر گرفتن قد و وزن آنها طبقه‌بندی نمود. وی در همین رابطه ادعا نموده که ۵۵ درصد بزرگسالان در آمریکا سنگین‌وزن یا چاق محسوب می‌گردند. اساس طبقه‌بندی این محقق شاخص توده بدنی بین ۲۵ تا ۲۹/۹ به عنوان سنگین وزن و بالای ۳۰ به عنوان بود به همین اساس دانشکده طب ورزش آمریکا توصیه می‌نماید که افراد برای پایین آوردن شاخص توده بدنی باید با کاهش دریافت میزان انرژی و افزایش تمرینات منظم ورزشی و یا دیگر فعالیت‌های فیزیکی به این کار مبادرت ورزند. برای رسیدگی به این هدف کاهش میزان دریافت انرژی بین ۵۰۰ Kcal تا ۱۰۰۰ توصیه می‌گردد. با پایین آوردن دریافت چربی رژیم غذایی تا حد کمتر از ۳۰ درصد از کل انرژی دریافتی در روز، کاهش وزن تسریع می‌گردد. شرکت در فعالیت‌های فیزیکی به میزان حداقل ۱۵۰ دقیقه در هفته که با شدت متوسط برگزار می‌گردد منافع اثر بارزی در تأمین سلامتی فرد دارد (۱۰).

در این مطالعه ارتباط شاخص توده بدنی در بازیکنان حرفه‌ای فوتبال و تحلیل لیو پروتئین آنها مورد مطالعه قرار گرفت. وی اظهار نمود که تمرینات ورزشی سطح لیو پروتئین را بهبود می‌بخشد، در حالی که شاخص توده بدنی بالا با سطح لیو پروتئین نامطلوب همراه می‌باشد. در این مطالعه بر روی بازیکنان پست‌های مختلف تیم‌های فوتبال آمریکایی مشاهده

شد که بازیکنان خط دفاعی دارای شاخص توده بدنی بالا (۳۸) هستند، ارتباط معنی‌دار منفی بین این متغیر و LDL ($P < 0.01$) و ارتباط معنی‌دار مثبتی با HLD و کلسترول وجود دارد (۱۱). ریح ادوارد به مطالعه تأثیر فعالیت‌های فیزیکی، شاخص توده بدنی و اختلالات مربوط به نازایی در زنان پرداخت. همچنین وی به مطالعه ارتباط فعالیت‌های فیزیکی شدید و بروز نازایی‌های تخمکی پرداخت. در دومین مطالعه در مورد سلامت پرستاران، مشاهده شد که یک رابطه U شکل بین شاخص توده بدنی و خطر ابتلا به نازایی تخمکی وجود دارد، بدین معنی که خطر ابتلا به این اختلال با BMI زیر ۲۰ و یا بالای ۲۵ افزایش می‌یابد. افزایش شدت فعالیت همراه با کاهش خطر ابتلا به این بیماری بود. هرساعت از فعالیت فیزیکی شدید در هفته همراه با ۷ درصد کاهش خطر ابتلا به نازایی تخمکی بود. نتیجه‌گیری وی از این تحقیق این بود که نازایی تخمکی را می‌توان به میزان زیادی به سنگینی وزن و زندگی بی‌تحرک نسبت داد (۱۲).

ما اروس در مطالعه‌ای به بررسی شاخص‌های پیکر سنجی و آمادگی جسمانی در دانشجویان دوره کارشناسی که دارای فعالیت فیزیکی متفاوت می‌باشد وی اظهار می‌دارد که فعالیت فیزیکی و آمادگی جسمانی دارای تأثیرات مهم در پیشگیری از سختی عروق بیماری‌های کرونر قلب دارد (۷). کانالی به بررسی تأیید فعالیت بدنی بر روی توزیع میزان چربی منطقه شکم در زنان قبل و بعد از منوپوز پرداخت. وی اظهار نموده که بین کل چربی بدن و افزایش سن رابطه وجود دارد و ارتباط معنی‌داری بین فعالیت فرد یکی چربی کل شکم و چربی احشایی مشاهده می‌شود ($P < 0.01$) در این مطالعه مشاهده شده است که چربی کل بدن و فعالیت بدنی ۴۷ درصد از پراکندگی در غلظت لیپید را توضیح می‌دهند (۱۳). تریکوپاولو

فعایت فیزیکی و درون داد انرژی و ارتباط آنها با نسبت دور کمر به دور باسن در مردان و زنان مورد بررسی قرار داد. این نسبت به عنوان عوامل خطرزای چند بیماری مزمن ذکر کرده اند (۸). باوترون در یک مطالعه به بررسی میزان دریافت انرژی، شاخص توده بدنی، فعالیت فیزیکی و مراحل مختلف کانسرکولون از آدنوما - کارسینوما پرداخت. وی بیان می کند که دانش در مورد رابطه دقیق بین دریافت میزان انرژی، سنگینی وزن، سبک زندگی غیرفعال با مراحل مختلف کانسرکولون از آدنوما - کارسینوما بسیار محدود می باشد (۷).

رحمانی نیا تحقیقی بر روی مردان ورزشکار تیم ملی و چند گروه غیرورزشکار انجام داد و مشاهده کرد که میانگین ($\pm$ انحراف معیار) ورزشکاران تیم ملی $23/8 \pm 2/73$ است که تفاوت چشمگیری با مطالعه ما ندارد (۸).

در مطالعه ما در تعداد قابل توجهی از ورزشکاران نسبت h^{11} از حد طبیعی ($86/$ برای دختران و $95/$ برای پسران) بالاتر بود. این شاخص چربی اضافی موضعی را مشخص می کند و می توان ادعا کرد که معیار مناسب تری برای سنجش آمادگی جسمانی است. البته باید توجه کرد که شاخص BMI و h^{11} توسط کلبورهای غربی توصیه شده است و این کشورها از نظر فرهنگ، نژاد و وضعیت تغذیه ای کاملاً با کشور ما فرق می کنند. لذا لازم است که تحقیقات گسترده ای در این زمینه توسط متخصصین علوم ورزشی و بهداشتی به عمل آید. آنروپومتری علم مربوط به سنجش اندازه های آناتومیکی بدن است. قد و وزن ابعاد مهم آنروپومتریک هستند که بررسی آنها در طی

دوره های مختلف می تواند نشان دهنده سیر وضعیت بهداشتی اجتماعی و اقتصادی هر جامعه باشد (۱۷ و ۱۶).

نتایج حاصل از این تحقیق را می توان بعنوان بخشی از یک تحقیق وسیع تر مورد استفاده قرار داد می توان از آنها در موارد متعدد بهره برداری کاربردی نمود. یکی از این موارد استفاده از اندازه های خصوصیات پیکرسنجی نظیر دور کمر، دور باسن و اندازه قد است. امروز در کشور ما با توجه به پیشرفت صنعت پوشاک می توان در طراحی لباسهای ورزشی از این شاخص استفاده نمود. محقق با توجه به سابقه خدمت در تربیت بدنی دانشگاه و سوابق قبلی در زمینه تهیه وسایل پوشاک ورزشی برای دانشجویان عملاً این مشکل را تجربه نموده است که در بسیاری از موارد لباسهای از پیش بهینه شده فاقد جمعیت هدف بوده اند و اندازه های میانگین ورزشکاران در نظر گرفته نشده است. با استفاده از اطلاعات به دست آمده از این تحقیق تولیدکنندگان پوشاک ورزشی می توانند از میانگین های به دست آمده اقدام نمایند.

مورد دیگری که استفاده علمی از این اطلاعات را میسر می سازد انجام تحقیقات در مورد دانشجویان غیرورزشکار و مقایسه آنها با جمعیت دانشجویان ورزشکار است. توصیه می گردد که در آینده تحقیقات مشابهی انجام شود تا اولاً مشخص گردد که آیا از نظر پیکرسنجی تفاوتی بین دانشجوی ورزشکار و غیرورزشکار وجود دارد یا خیر. ثانیاً، با انجام تحقیقات درازمدت می توان روند تغییرات پیکرسنجی در دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار را بررسی نمود. و بالاخره اینکه با در نظر گرفتن بعضی از یافته های نامطلوب در

مورد شاخص توده بدنی و نسبت دور کمر به دور
 باسن به مسئولین برگزاری تمرینات و مسابقات
 توصیه نمود که برنامه‌های
 ورزشکاران طراحی
 نمایند.

REFERENCES:

1. Norgan PRM. "Anthropometry and the assesment of body composition" .
2. Howley ET, Franks BP. Human kinetics, 3rd ed, 1997.
3. Nieman DC. Fitness and your health. PH Bull publishing palo Atlos, California, 1993. palo Atlos
4. Perez-martin A, Dumortier M, and Raynaud E.: Balance of substrate oxidation during submaximal exercise in lean and obese people. Diabetic Metab 2001 Sep; 27(4pt 1): 466-74
5. Barnet V, Lewis T. Outliers in Statistical Data. 2nd edition, 1984, New York, Willey .
- 6- Jones PRM, Norgan NG. A system for determination of human body density by underwater weighing." J Physiol 1974; 239:71-73.
7. Maarooos J, Londar A. Anthropometric indices and physical fitness in iversity undergraduates with different physical activities. Anthropol Anz 2001; 59(2):157- 63
8. Trichopoulou A, Gnardellis C, Lagiou A Physical activity and energy intake selectively predict the waist-to-hip ratio in men but not in women. Am J Clin Nutr 2001; 74 (5):574-8.
- 9- Olson MS, Willford HN, Blessing KL. A test of estimate of Vo2max in females using aerobic dance, heart rate, BMI and age. Sport Med Physical Fitness 1995; 33 (3): 159-68.
10. Jakicic JM, Clackk, Donnelly JE. American College of Sports Medicine position stand. Med Sci Sports Exerc 20001; 33 (12): 2145-56.
11. Garry JP, Mc Shane JJ. Analysis of lipoproteins and Body Mass Index in professional football players. Prev cardio 2001; 4(3): 103-108.
12. Rich-Edwards JW, Spiegleman D. Physical activity, Body Mass Index, and ovulatory disorder infentility. Epidomiology 2002; 13(2): 184-90.
13. Kanaley JA, Sames C. Abdominal fat distribution in pro- and postmenopausal women. Melabolism 2001; 50(8): 976-82.
14. Boutron-Ruault MC, Seness P: Energy intake , Body Mass Index, pyhysical activities, and colorectal – adenoma-carcinoma sequence. Nutr Cancer 2001;39(1):50-7.
- ۱۵- رحمانی نیا فرهاد، تعیین اعتبار معیاری جدول قد، وزن، و فرمولهای استاندارد در برآورد وزن مطابق با استفاده از روش ارزیابی ترکیب بدنی. کنگره علمی علوم ورزشی، ارومیه، ۱۳۷۵.
- ۱۶- ملک افصلی حسین. بررسی قد، وزن، در نوجوانان و جوانان ایرانی. مجله دارو و درمان، ۱۳۶۷؛ سال دوم شماره ۱۰.